

**Du ska få ett nytt namn, som Herrens mun
ska bestämma.** Jes. 62:17

Gud satte sitt namn på oss i dopet till tecken på att vi är hans – inte det namn som våra föräldrar gav oss, utan Guds eget namn. Ja, han inte bara namngav oss som tillhörande honom, utan han födde oss på ett andligt sätt genom Ordet och Anden till sina egna barn, till himmelrikets arvingar.

Hur det gick till förstår vi inte. Men nu är vi Gudasöner och Gudadöttrar. Det är vårt nya namn.

Vårt gamla namn är Syndare. Det har vi också kvar på vår syndiga natur ända till graven.

Men syndarenamnet gäller inte längre inför Gud efter det att Jesus betalade vår syndaskuld helt med sitt blod. Gud känns vid bara vårt nya namn.

Under vårt syndarenamn hade vi lögnens furste djävulen till herre. Han har makt över köttet och styr våra köttsliga tankar bort från sanningen.

Men i vårt nya liv i tron på förlåtelsen genom Jesus är det Gud som styr oss genom sitt evangelium.

Egentligen var vårt nya namn klart redan vid Jesu uppståndelse, i och med att Gud uppväckte honom till tecken på att han hade sonat våra synder.

Men i dopet föder Gud oss var och en enskilt in i gemenskapen med Jesus till personlig delaktighet i rättfärdigheten som han vann åt oss som vår ställföreträdare inför Guds domstol.

Att ha blivit intagen i den Allsmäktiges egen familj är en oerhörd upphöjelse, som vi inte kan förstå.

Tänk att vi, som i själ och hjärta alltjämt är samma jordiska och själviska människor och Guds motståndare, räknas för Jesu skull av Gud som heliga, rättfärdiga och värdiga för himmelen! ”Han tillräknar oss inte våra synder.” 2 Kor. 5:19.

Käre Fader, du har döpt mig
till ditt eget namn och fött mig.
Jag är din och jag får fara
till din himmel för att vara
där hos dig i härlighet,
evig fröjd och salighet.